

- † О Мегленѣ, Пахоміо;
- † Ромилъ, Банъскій (= Кюстендилски);
- † Пахоміе, Белѣ Цръквѣ;
- † Никѹфоръ, Кратовскій;
- † Маден, Нишевскій;
- † Пахоміи, Скопа града;
- † Нифѣ, Призренскій;
- † Никаноръ, Нова Бръда;
- † Симеонъ, Нови пазарскій;
- † Θεодосіе, Емендеревскій;
- † Романъ, Белоградскій;
- † Іосифъ, Угръскій;
- † Василіе, Бѣдимскій;
- † Василіе, Цетинскій, сиреч Далматіа;
- † Мина, исплънителъ митрополита Етѣдено;
- † Симеонъ, Пекскій;
- † Марко, Босанскій;
- † Мажімъ, Херцего;
- † Дометіанъ, Звоничкій;
- † Никѹфоръ, исплънителъ Дебърска епископа;
- † Яданасіе, Кичевски;
- † Григоріа, Пологѣ.

Друго едно съборно решение намираме въ Охридската кондика съ дата 20 юний 1541 г. (Споменик LVI, 37—39). Отъ тоя документъ виждаме, че архиепископъ Прохоръ отивалъ въ Цариградъ да се оплаче на султана за сторената неправда къмъ Архиепископията и къмъ него лично. По заповѣдъ на султана, всичко било установено по старото положение. Тогава, съ подкрепата и на цариградския патриархъ Йеремия, на Антиохийския Михаила и на йерусалимския Кирила, Павелъ Смедеревецъ отново билъ изверженъ и заедно съ него ржкоположенитѣ отъ него епископи Неофитъ Лѣсновски, Теофанъ Звонички, Пахомий Краински. Между друго, тамъ отново се приповтаря постѣпката на Павла съ следнитѣ думи. . . . Павла Смедеревскаго . . . и ѿцепи се ѿ светые и великіе цръкви Првѣ Іѣстиніаніе, и севѣ самоволнѣ архіепископа, паче же и патріарха прѣименовавъ, дѣховнаго же ѿтѣца своего, влаженнаго архіепископа Прѣвѣ Іѣстиніаніе, Блѣгаромъ и Срѣблемъ кѹръ Прохора, кѣпно же